Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 9 WARSZAWA, DNIA 3 MARCA 1934 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy wychodzi co sobota

Trzy współczynniki poprawy

Chociaż na terenie naszego życia gospodarczego nie wystąpiły dotąd poważniejsze objawy poprawy konjunkturalnej, niemniej wskazać należy na sprzyjający rozwojowi aktywności gospodarczej układ stosunków w zakresie tych czynników, które, choć nie są związane bezpośrednio z procesami ściśle gospodarczemi, jednak na ich przebieg wywierają wpływ doniosły.

Przedewszystkiem więc czynnikiem, który musi być brany pod uwagę przy ocenie warunków rozwoju danego układu gospodarczego, są zagadnienia, związane z dążnościami polityki gospodarczej Państwa w szerokiem tego słowa znaczeniu. Najistotniejszym w tym zakresie jest problem interwencjonizmu. Z jednej bowiem strony ingerencja Państwa w życie gospodarcze nie stwarza sprzyjających warunków dla rozwoju inicjatywy prywatnej. Z drugiej zaś strony ewolucja stosunków w szeregu krajach idzie właśnie po linji zdecydowanego przesuwania punktu ciężkości dyspozycji gospodarczej— zwłaszcza w przemyśle — na Państwo.

Jeżeli idzie o układ stosunków w tej dziedzinie na terenie naszego życia gospodarczego, to stwierdzić należy, że posunięcia naszej polityki w tym zakresie odznaczają się dużym umiarem. Nie znaczy to, aby politykę tę cechował konserwatyzm sztywnych form, koło których życie przechodzi obok, niezdolne czegokolwiek w nich zmienić. Tak nie jest. Z biegu wydarzeń życiowych wyciągane są wnioski, ale wyciągane są z umiarem. Nowe formy naszej polityki gospodarczej nie mają charakteru rewolucyjnego, lecz są raczej nadbudówkami form istniejących. Utrzymując ich zasadniczą strukturę w dotychczasowych zarysach — pozostawienia swobody inicjatywie prywatnej — dążą do ograniczenia tej inicjatywy tylko w tych razach, gdzie może ona kolidować z dobrem publicznem.

Mówiąc o ogólnych dążnościach naszej polityki gospodarczej nie można pominąć momentu tak doniosłego, jakim jest uchwalona ostatnio przez Sejm nowa ustawa konstytucyjna. Idąc po linji dostosowania form ustrojowych Państwa do potrzeb współczesnego życia, nowa Konstytucja wprowadza przedewszystkiem znaczne wzmocnienie władzy wykonawczej. Dla życia gospodarczego jest to ewolucja niewątpliwie pożądana. Zapewnia ona bowiem polityce gospodarczej Państwa stabilizację, a więc czynnik równie doniosły dla rozwoju życia gospodarczego, jak trudny do osiągnięcia przy przeroście funkcyj parlamentu.

Drugim czynnikiem, który wywiera doniosły wpływ na rozwój gospodarczy jest układ stosunków w dziedzinie walutowej. Polska jest jednym z nielicznych krajów świata, który utrzymał niewzruszony kurs swej waluty i to bez uciekania się do ograniczeń w zakresie honorowania swych zobowiązań. Utrzymanie stałości waluty i pełnej wypłacalności w stosunku do zagranicy stanowi zasadniczą wytyczną naszej polityki gospodarczej. Pomyślny rozwój stosunków w dziedzinie naszego handlu zagranicznego, oraz ostatnie debaty sejmowe wykazują, że powyższa wytyczna nie jest zawieszona w próżni, lecz znajduje konkretne oparcie w nadwyżkach bilansu handlowego, w cyfrach budżetu, oraz w tendencjach naszej polityki kredytowej. Dodatnie saldo bilansu handlowego kształtuje się na poziomie, który zapewnia naszej instytucji emisyjnej dostateczny dopływ dewiz. Powodzenie Pożyczki Narodowej daje gwarancję pokrycia deficytu budżetowego.

Jeżeli idzie o finansowanie życia gospodarczego, to z enuncjacji miarodajnych kierowników naszej polityki gospodarczej wynika, że nasza polityka kredytowa unikać będzie nadal wszelkich eksperymentów w zakresie stwarzania i podsycania sztucznej konjunktury. Innemi słowy walucie polskiej nie grożą niebezpieczeństwa z tytułu nadmiernych emisji na cele ani gospodarcze, ani skarbowe. Ostatnio Anglja udzieliła poważnych kredytów kolejom Polskim. Tranzakcje te służyć mogą jako dowód zaufania, jakie Polska zyskuje na międzynarodowym rynku pieniężnym.

Trzecim wreszcie czynnikiem, który w tym samym zakresie odgrywa niemniejszą rolę jest układ międzynarodowych stosunków politycznych. Znaczenie tego czynnika w ewolucji stosunków gospodarczych jest znane. Charakteryzująca obecne przesilenie niechęć kapitałów do lokat spowodowana jest w dużej mierze ryzykiem, które wynika z płynności i niepewności stosunków politycznych. Świadomość tego ryzyka jest jednym z głównych elementów owego kryzysu zaufania, który, paraliżując międzynarodowy obrót kapitałów, stanowi zaporę dla naturalnego rozwoju procesów inwestycyjnych, warunkujących przejście do fazy ożywienia. Na tem tle podkreślić należy doniosłość ostatnich posunięć naszej polityki zagranicznej w zakresie unormowania stosunków politycznych z sąsiadującymi z Polską krajami. Dokonane jeszcze w roku zeszłym zbliżenie polityczne z Rosją Sowiecką, pogłębione obecnie wizytą polskiego Ministra Spraw Zagranicznych w Moskwie, jak również podpisaniem paktu o nieagresji z Rzeszą Niemiecką, zabezpiecza spokojny rozwój naszego życia gospodarczego, usuwając ryzyko niebezpieczeństw zewnętrznych.

A. Z.

Towarzystwo Kredytowe m. Warszawy

Sprawozdanie za rok 1933 i wybór nowych władz

W przepełnionej po brzegi wielkiej sali Tow. Kred. m. Warszawy odbyło się w nowym składzie ogólne zebranie pełnomocników Towarzystwa.

Porządek dzienny obejmował:

1. Otwarcie zebrania.
2. Wybór przewodniczącego, asesorów i sekretarza.
3. Zatwierdzenie sprawozdania Dyrekcji za 1933 r. i
4. Wybory do władz Towarzystwa.

Zebranie zagaił prezes Komitetu Nadzorczego Leopold bar. Kronenberg, który w słowach podniosłych scharakteryzował działalność Towarzystwa od czasu jego powstania i życzył pełnomocnikom dalszej i owocnej pracy dla dobra tej tak pożytecznej dla kraju instytucji.

Na przewodniczącego przez aklamację powołano dr. Józefa Zawadzkiego, który przypomniał zebranym w jak szybkiem tempie postępował, od chwili założenia, rozwój Towarzystwa. Dzięki usilnym zabiegom kierowników tej instytucji, właściciele nieruchomości korzystali z taniego kredytu długoterminowego, co przyczyniło się w wysokim stopniu do rozbudowy stolicy. Na pustych placach powstały piękne gmachy, które po dziś dzień są ozdobą Warszawy.

Od siebie możemy dodać, iż po wybudowaniu i przeniesieniu w w okolice Żelaznej (dawniej folwark Ś-to Krzyski) szpitala Dzieciątka Jezus, powstała nowa dzielnica od dawnej ul. Siennej i Placu Wareckiego do miejsca, gdzie obecnie mieści się ul. Boduena, Moniuszki i t. p.

Z chwilą wybuchu wojny przeszło 4400 stowarzyszonych korzystało z kredytu Towarzystwa na sumę rubli 170 miljonów. Jak wiadomo miljonowe sumy, stanowiące kapitał zasobowy Towarzystwa, zostały wywiezione do Rosji i bezpowrotnie przepadły.

Żałować należy, iż 30 lat temu, gdy okazała się potrzeba rozszerzenia gmachu Towarzystwa, nie wybudowano własnego okazałego gmachu w śródmieściu Warszawy, zamiast przebudowy dawnego.

Owczesne władze, pomimo opozycji ze strony różnych sfer społeczeństwa, które ostro krytykowały zaniechanie budowy nowego gmachu, przystąpiły do

przebudowy dawnego. W tym celu zakupione dwie przyległe do gmachu Towarzystwa posesje, zburzono i rozszerzono dawny gmach, co trwało parę lat i różne wydziały Towarzystwa podczas największego ruchu, ciągle z jednego miejsca w drugie musiały być przenoszone, co tamowało ruch normalny.

Wracając do przebiegu odbytego zebrania, zaznaczyć należy, iż nad sprawozdaniem dyrekcji, o czem obszerniejszą wzmiankę zamieściliśmy w Nr. 7 Gazety naszej, wywiązała się dyskusja, w której udział przyjmowali p.p. Rząśnicki, Zakrzewski, Bereda, Domański, Sikorski i inni. Jedni, jak pp. Bereda i Zakrzewski, krytykowali działalność Towarzystwa, inni, jak pp. Rząśnicki, Domański i Sikorski, przeciwnie, uważali, że dotychczasowe władze stały na wysokości powierzonego sobie zadania.

Na interpelacje i zarzuty treściwie i z właściwym sobie spokojem odpowiedział dyr. Piętka, znany wśród stowarzyszonych, jako wybitny znawca spraw kredytu długoterminowego.

W rezultacie wniosek Komitetu Nadzorczego, aby ogólne zebranie sprawozdanie za 1933 r. zatwierdziło i pokwitowało Dyrekcję z dopełnionych przez nią czynności, przeszedł jednomyślnie.

Następnie przewodniczący zakomunikował, iż władze Towarzystwa zrezygnowały z piastowanych przez siebie mandatów i że pełnomocnicy, zrzeszeni w tutejszych związkach i stowarzyszeniach właścicieli nieruchomości, po porozumieniu się z dotychczasowemi władzami Towarzystwa, wystawili wspólną listę kandydatów.

Tu wyjaśnić należy, iż złożony swego czasu przez władze Towarzystwa nowy statut przypuszczalnie za kilka miesięcy będzie zatwierdzony. W myśl tego statutu członkowie Dyrekcji w liczbie trzech nie będą wybierani przez zebranie ogólne, lecz mianowani przez Komitet Nadzorczy.

Wobec tego pełnomocnicy wysunęli wniosek, aby wybrani zostali tylko trzej członkowie Dyrekcji na okres kilkumiesięczny, t. j. do czasu zatwierdzenia przez władze państwowe nowego statutu.

Na zebraniu było obecnych 183 pełnomocników na ogólną liczbę 210.

Rezultat wyborów był następujący:

Zostali wybrani:

do **Dyrekcji:** pp. Antoni Anusz, Michał Kossowski (dotychczasowy członek Dyrekcji) oraz Tadeusz Pieńkowski;

do **Komitetu Nadzorczego:** pp. Władysław Brokman, Mieczysław Henisz, Wacław Manduk (dotychczasowy członek Kom. Nadzorczego), Artur hr. Potocki, Ludwik Rząśnicki, Stanisław Seydenbeutel (dotychcz. członek Kom. Nadz.), Ludwik Sikorski, Bożysław Stern i dr. Józef Zawadzki (dotychczasowy członek Kom. Nadz.).

W końcu zebrania obecni na sali pełnomocnicy podziękowali ustępującym władzom za ich dotychczasową działalność.

Prace Centralnego Związku Przemysłu Polskiego

Stosunek do wyborów samorządowych

Dnia 27 b. m. odbyło się pod przewodnictwem Min. H. S t r a s b u r g e r a zebranie Rady Centralnego Związku Przemysłu Polskiego.

Pierwszy przemawiał p. A. W i e r z b i c k i, wskazując na wysiłki i sukcesy naszej polityki państwowej w zakresie budowania punktów stałych naszej ewolucji gospodarczej i politycznej. Nowa Konstytucja, wbrew koncepcjom, realizowanym w niektórych krajach, uznaje twórczość jednostki za główną dźwignię życia zbiorowego i podstawę rozwoju Polski; polityka zagraniczna, zapewnia życiu gospodarczemu spokojny rozwój od zewnątrz; polityka walutowa, wprowadziła Polskę do grona państw bloku złotego i pozwoliła Polsce pierwszej przełamać embargo dla pożyczek zagranicznych na rynku londyńskim. Są to zasadnicze czynniki, które, w okresie, kiedy we wszystkich niemal krajach panuje płynność stosunków polityczno - gospodarczych, zapewniają Polsce stabilizację, stwarzając oparcie dla rozwoju życia gospodarczego. Wielką doniosłość w tym zakresie mają również oświadczenia miarodajnych kierowników naszej polityki z okazji rozpraw budżetowych. Dotyczy to zwłaszcza uznania roli, jaką w rozwoju aktywności gospodarczej odgrywa na całym świecie wstrzymanie spadku cen, oraz rozwiązanie zagadnienia budżetowego w ten sposób, aby zatrzymać wzrost świadczeń publicznych ze strony życia gospodarczego, celem umożliwienia temu życiu w miarę poprawy konjunktury odbudowę jego rezerw kapitałowych.

Następnie poseł P. M i n k o w s k i scharakteryzował aktualny układ stosunków traktatowo-handlowych, oraz podkreślił doniosłe z punktu widzenia interesów ogólno-gospodarczych wyniki współpracy czynników rządowych z przedstawicielami życia gospodarczego na terenie Rady Traktatowej. Uznając zasługi, położone w tym zakresie przez prezesa Rady Traktatowej p. Minkowskiego, min. Strasburger wyraził mu podziękowanie imieniem zebranych.

W dalszym ciągu zebrania min. S z y d ł o w s k i przedstawił obecny stan rzeczy w dziedzinie naszego handlu zagranicznego, powstałe systemy premjowania, wreszcie inicjatywę Centralnego Związku Przemysłu Polskiego w zakresie organizacji handlu kompensacyjnego, wskazując, że ostatnio stosunki w tej dziedzinie wkroczyły na drogę całkowitego uporządkowania w ścisłem porozumieniu z czynnikami rządowemi i samorządu gospodarczego.

Następnie p. J a s t r z ę b o w s k i zreferował przebieg wprowadzenia w życie reformy ubezpieczeń społecznych, oraz starania Centralnego Związku zmierzające do uzgodnienia potrzeb życia gospodarczego z wymaganiami, stawianemi przez nowe ustawodawstwo.

Wreszcie z uwagi na doniosłość, jaką dla życia gospodarczego ma sprawa wyborów do rad miejskich, Rada Centralnego Związku uchwaliła następującą rezolucję:

1. Rada Centralnego Związku Przemysłu Polskiego stwierdza, że wybory do rad miejskich na całem terytorjum Rzeczypospolitej powinny się odbywać jedynie pod kątem widzenia interesów miejskich i związanych z niemi interesów gospodarczych.

2. Powyższe zasady były stosowane przez B.B.W.R. przy dotychczasowych wyborach samorządowych i dlatego Rada Centralnego Związku Przemysłu Polskiego wzywa wszystkie wchodzące w skład Związku organizacje wraz z ich członkami do czynnego udziału w akcji wyborczej na całem terytorjum Rzeczypospolitej w porozumieniu z temi czynnikami.

3. Rada upoważnia Prezydjum do mianowania Komisji celem nawiązania właściwej współpracy, w szczególności o ile idzie o teren stołecznego miasta Warszawy.

4. Rada poleca wyżej wymienionej Komisji wejście w porozumienie z pokrewnemi organizacjami celem ewentualnego wyłonienia wspólnej komisji porozumiewawczej.

O CZEM SIĘ MÓWI I PISZE?

Dewaluacja korony czeskiej a Polska

Omawiając szesnastoprocentową dewaluację korony czeskiej „Polska Gospodarcza" stwierdza, że

„posunięcie dewaluacyjne Czechosłowacji w chwili obecnej przedstawia się wybitnie jako posunięcie polityczno-handlowe, pozwalające podtrzymać i zwiększyć eksport".

Nasza zaś postawa wobec tego faktu oceniana jest tak:

„Wobec przeprowadzenia u nas na drodze odpowiednich procesów wyrównawczych szeregu posunięć, idących w kierunku przystosowania ogólnego poziomu życia gospodarczego do zmienionych warunków, a w szczególności wobec kompresji budżetów państwowego i samorządowego, wobec obniżki cen artykułów przemysłowych i osiągnięcia poważnych wyników w akcji oddłużeniowej — słowem, wobec konsekwentnie prowadzonej przez Rząd polski polityki przewidywania i dostosowywania do rzeczywistości — Polska może przejść do porządku dziennego nad eksperymentem czeskosłowackim. Jeśli zaś chodzi o jego konsekwencje polityczno-handlowe (dla obrotów handlowych polsko-czeskosłowackich) — to wymagają one natomiast zastanowienia się, przyczem trzeba zaznaczyć, że przed konsekwencjami dewaluacji korony dla naszych stosunków handlowych broni nas umowa kontyngentowa, a z eksportem czeskosłowackim na innych rynkach nie konkurujemy".

Wywóz rolniczy maleje a przemysłowy wzrasta

Wywóz w styczniu r b. wynosił 80,7 milj. zł., wobec 84 milj. zł. w grudniu r. ub. Zupełnie wyraźnie w miesiącu tym dało się zaobserwować obniżanie się wywozu artykułów rolnych, zwłaszcza zbóż (żyta z 3,6 do 2,7 mil. zł.), jęczmienia z 2,2 do 1,7 mil. zł., oraz cukru (z 1,8 do 1,4 mil. zł.), podczas gdy wywóz artykułów przemysłowych wzrastał. Spadek wywozu artykułów rolnych umotywowany jest w zupełności restrykcjami na rynkach obcych, jak również wewnętrzną polityką gospodarczą, osłabiającą niewątpliwie zdolność eksportową niektórych płodów rolnych.

Natomiast wzrost wywozu przemysłowego obserwowany z niejakiemi wahaniami już oddawna jest procesem zdrowym, niezwykle pożądanym mogącym stworzyć trwałe korzyści w strukturze przyszłych naszych bilansów handlowych. W styczniu r. b. szczególnie charakterystyczny jest wzrost wywozu wyrobów włókienniczych, co dowodzi, że przemysł ten przystosowuje się do nowych nadanych mu form organizacyjnych.

Biorąc pod uwagę, że przypuszczalnie nie nastąpi dalszy spadek wywozu rolnego należy przewidywać, że wywóz przemysłowy wyrówna powstające luki i przywróci tendencję zwyżkową wywozu całkowitego obserwowaną w r. ub.

Nasi dostawcy i odbiorcy

Udział poszczególnych państw w przywozie do Polski przedstawiał się w ciągu r. ub. w porównaniu do r. 1930 następująco. Pierwsze miejsce zajmowały nadal Niemcy z udziałem 17,5% wobec 26,9% w r. 1930, drugie St. Zjednoczone z 13.3% wobec 12,2%, trzecie Anglja z 10% wobec 7.9%, czwarte Francja, której udział wynosił bez zmiany 6,8%, następne miejsce zajmowały Italja z 4,6% wobec 3,1%, Czechosłowacja z 4,3% wobec 7,5%, Austrja z 4,3% wobec 5.7%, Holandja z 3,5% wobec 3.5%. Belgja 3.5% wobec 2.5% i Szwajcarja 3,3% wobec 3,8%.

Udział poszczególnych krajów w polskim wywozie przedstawiał się w r. ub. w porównaniu z r. 1930 w sposób następujący. Pierwsze miejsce w wywozie naszym zajmowała Anglja z udziałem 19.2%, wobec drugiego miejsca w r. 1931 i udziału 12.2%. Drugie miejsce zajmowały Niemcy z udziałem 17,5% podczas gdy w r. 1930 zajmowały pierwsze miejsce z udziałem 25.7%. Trzecie miejsce z kolei zajmowała Rosja z udziałem 6.2%, która w r. 1930 zajmowała piąte miejsce z udziałem 5.2%. Czwarte miejsce zajmowała Austrja z udziałem 5,8%, podczas gdy w r. 1930 zajmowała trzecie miejsce z udziałem 9.1%. Z kolei idą Holandja 5.7%, wobec 3,5%, Francja — 5.5% wobec 3%, Szwecja 5% wobec 4,7%, Czechosłowacja 5% wobec 9%, Belgja 4.9% wobec 2.6%, Danja 3% wobec 5%. Italja 2,6% wobec 1.3% i Szwajcarja 1.5% wobec 2.2%. Niewątpliwie dodatniem zjawiskiem jest zróżnickowanie naszych głównych odbiorców europejskich.

Przywóz do Polski zatraca charakter kryzysowy

Przesunięcia, jakie dokonywały się w ciągu r. ub. w ramach polskiego przywozu wskazują, iż nie są to już przesunięcia kryzysowe, lecz że posiadają one trwalsze znaczenie. W r. ub. zmniejszyła się coprawda ogólna wartość przywozu z 862 do 827 mil. zł., równocześnie jednak ogólna ilość przywiezionych towarów wzrosła z 1.8 do 2,4 mil. ton. W niektórych grupach obserwujemy wzrost, zarówno pod względem wartości, jak i ilości. Dotyczy to m. in. metali i wyrobów metalowych (ze 160 do 355 tys. ton względnie z 52 do 70 mil. zł.) roślin i nasion, materjałów budowlanych, innych minerałów, papieru i wyrobów papierowych, środków komunikacji, instrumentów, aparatów precyzyjnych i narzędzi szkolnych. W innych grupach towarowych spadkowi przywozu pod względem wartości odpowiada wzrost pod względem ilości, w szczególności przy środkach żywnościowych, produktach hodowlanych (skórze), szkle i wyrobach szklanych, materjałach opałowych, gumie i wyrobach gumowych, wyrobach elektrotechnicznych i włókienniczych. Znaczniejszy spadek przywozu pod względem wartości i ilości wykazują takie artykuły, jak drzewo, wyroby drzewne, produkty chemiczne, farby, instrumenty muzyczne, zegarki, książki i pisma, maszyny i aparaty. Obserwować się daje zwiększone zapotrzebowanie surowców i półfabrykatów, przy równoczesnym spadku przywozu wyrobów gotowych, w coraz szerszym zakresie wytwarzanych w kraju.

6% Pożyczka Narodowa.

Dowiadujemy się, iż ogólna suma wpływów na Pożyczkę Narodową wyniosła już zł. 293 milj. W stosunku do kwoty, jaka wogóle z pożyczki wpłynąć powinna, stanowi 73%.

W dniu 1 marca r. b. rozpoczął się, a w dniu 5 marca r. b. kończy się okres wpłacania 6-ej raty Pożyczki Narodowej.

Dla większości subskrybentów jest to już rata ostatnia. Subskrybenci, którzy nie opóźnią się z wpłatą i uskutecznią ją najpóźniej do dnia 5 marca r. b. otrzymają w dniu 1 lipca obligacje z kuponem za I półrocze r. b.

Kto się opóźni z wpłatą nie otrzyma kuponu za I półrocze r. b., przezco poniesie stratę.

DYWIDENDA OD AKCYJ BANKU POLSKIEGO.

W dniu 1 b. m. ogólne zebranie akcjonarjuszów Banku Polskiego, zgodnie z wnioskiem Rady, uchwaliło dywidendę za 1933 rok w wysokości 8%.

Wypłata dywidendy rozpoczęła się od dnia 2 b. m.

Wzrost produkcji jedwabiu sztucznego.

Produkcja jedwabiu sztucznego w Polsce osiągnęła w r. ub. 3.650.000 kg. co przedstawia w porównaniu z r. ub. wzrost o około 10%. Postęp ten jest tem bardziej znamienny, że osiągnięty został w okresie przesilenia.

ODCZYT.

Staraniem Związku Bankierów w Polsce odbędzie się w dniu 6 marca r. b. w gmachu Giełdy Pieniężnej w Warszawie odczyt adw. d-ra Leona Abramskiego, na temat: „Ochrona mniejszości i wierzycieli według prawa o spółkach akcyjnych i nowego prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością".

Czytajcie Gazetę Giełdową i Losowań

Warszawska Spółka Budowy Parowozów u progu likwidacji

W dniu 28 lutego odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów Warszawskiej Sp. Akc. Budowy Parowozów pod przewodnictwem Prezesa Rady Nadzorczej Spółki — Pawła Heilperina.

Po dokonaniu zwykłych formalności i stwierdzeniu, że w zgromadzeniu bierze udział powyżej 80% akcjonarjuszów, przewodniczący udzielił głosu Naczelnemu Dyrektorowi Spółki p. Emilowi Ladsbergowi, który w imieniu Zarządu Spółki złożył sprawozdanie.

W swem przemówieniu p. Landsberg przedstawił genezę Spółki, założonej przy poparciu Rządu w celu zaopatrzenia kolei polskich w parowozy, zaznaczył, że poza parowozami fabryka buduje szereg innych objektów, że jednak produkcja parowozowa jest podstawą istnienia fabryki, stanowiąc jak dotąd 90% jej zatrudnienia.

Przedstawiając następnie okoliczności, które wywołały na kolejach polskich ilościowy nadmiar parowozów i brak zapotrzebowania na nie, p. Landsberg przychodzi do wniosku, że fabryka nie może liczyć na zamówienie parowozów w przyszłości i stwierdza, że pomimo rozwinięcia w ostatnim czasie nowych produkcji; jak to hamulców, urządzeń zabezpieczających, wagonów motorowych, dźwigów i t. p. przedsiębiorstwo nie może gruntować na tych dostawach swego bytu, nie mając oparcia o produkcję parowozów lub innych równie poważnych objektów.

Po odczytaniu sprawozdania wywiązała się dyskusja, w której wzięli udział akcjonarjusze.

Pan Schönbach podkreślił, że straty, które powstały dla Spółki z powodu niewykonania umowy na dostawę parowozów powinny być indemnizowane przez stronę, która umowy nie dotrzymała, gdyby zaś nie doszło do ugody proponował skierowanie sprawy na drogę sądową.

Pan Landsberg w odpowiedzi podkreślił, że warunki likwidacji umowy są przez Ministerstwo Komunikacji rozważane.

W związku z tem Walne Zgromadzenie, uchwalając otwarcie likwidacji Spółki z dniem 1 kwietnia b. r., przyjęło następujący wniosek p. Schönbacha:

Przychylając się do motywów przedstawionych przez Radę Nadzorczą i biorąc pod uwagę, że wykonanie przewidzianej umową dostawy parowozów, możliwem jest i w okresie likwidacji — Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie uchwala w myśl art. 128 p. 2 Prawa o Spółkach Akcyjnych likwidację Spółki.

Równocześnie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie poleca Zarządowi wyjaśnienie w najkrótszym czasie, czy możliwem będzie wykonanie przez Ministerstwo Komunikacji umowy, względnie poleca Zarządowi zawarcie z Ministerstwem Komunikacji odpowiedniego układu.

Pozatem Walne Zgromadzenie na wniosek akcjonarjusza p. Zielińskiego powzięło uchwałę o powierzeniu czynności likwidatorów obecnemu Zarządowi i o zachowaniu dotychczasowych uprawnień przez Radę Nadzorczą —wreszcie na wniosek akcjonarjusza p. Schönbacha upoważniło likwidatorów do zbywania nieruchomości likwidowanej Spółki również i z wolnej ręki, z tem, że ceny sprzedaży będą w każdym poszczególnym wypadku akceptowane przez Radę Nadzorczą. Wniosek ten zaleca jednocześnie jak najdalej idące starania, aby fabryka ze względu na interesy państwowe jak i społeczne została sprzedana w pierwszym rzędzie temu, kto chciałby nabyć całość fabryki z zamiarem utrzymania jej w ruchu.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, posiedzenie zostało zamknięte.

1.3.1934.

Z działalności spółek akcyjnych

Towarzystwo Zakładów Chemicznych „Strem", Sp. Akc.

W dniu 24 lutego r. b. odbyło się 25 z rzędu zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów Towarzystwa Zakładów Chemicznych „Strem" Sp. Akc. w Warszawie, na którem prezes Rady Nadzorczej p. Prof. Dr. Jerzy Michalski zreferował bilans i rachunek zysków i strat oraz sprawozdanie zarządu za rok 1932/33. Bilans zamyka się po stronie czynnej i biernej kwotą złotych 13.961.615.32, rachunek zysków i strat wykazuje stratę złotych 327.763.44.

Po przeprowadzeniu dyskusji Rada Nadzorcza, sprawdziwszy sprawozdanie zaproponowała Walnemu Zgromadzeniu zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat, przedłożonych przez Zarząd, oraz pokrycie strat z kapitału zapasowego, co też Walne Zgromadzenie uczyniło, udzielając władzom kierowniczym spółki absolutorjum.

Warszawskie Towarzystwo Pożyczkowe na zastaw ruchomości Sp. Akc.

W dniu 24 lutego r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów Warszawskiego Tow. Pożyczkowego na Zastaw Ruchomości. Sp. Akc., na którem złożono sprawozdanie z działalności w r. 1933 a tem samem za 46 rok operacyjny i obrachunkowy. Jak ze sprawozdania wynika bilans Towarzystwa zamknięty został po stronie czynnej i biernej sumą zł. 18.792.636.55, co świadczy o stosunkowo dużem napięciu obrotów. Osiągnięto w roku sprawozdawczym zysk w kwocie zł. 307.784.32 z czego na kapitał zapasowy przelano zł. 13.584.32 a po strąceniu sumy na podatek dochodowy za rok 1933 i pokryciu strat na zastawach spadłych z licytacji, uchwalono wypłacić zł. 200.000 tytułem dywidendy po zł. 10 od 20.000 sztuk akcyj.

Do Rady Towarzystwa wybrani zostali pp. Koźniewski Wacław, Lipiński Stanisław, Plebiński Bronisław, Hryniewiecki Bolesław. Klewin Ludwik, w charakterze zastępców pp. Boniecki Michał, Siwicki Władysław i Godlewski Teodor.

Dyrekcję, jak za lat poprzednich reprezentują pp. Galiński Teodor, Koszutski Tadeusz.

Miejska Komunalna Kasa Oszczędności w Katowicach

Rok sprawozdawczy — pięćdziesiątypiąty istnienia Kasy — upłynął pod znakiem przesilenia gospodarczego, hamującego dotychczasowy szybki rozwój. Wprawdzie skutki przesilenia nie odbiły się w roku ubiegłym na obrotach Kasy tak ujemnie jak w latach poprzednich, a nawet, jeżeli chodzi o nasz ogólny układ pieniężno-kredytowy, w rozwoju tej instytucji można zanotować pewną poprawę; wypłacalność jednak dłużników, zwłaszcza hipotecznych, nie uległa poważniejszej zmianie na lepsze.

Wiele uwagi poświęciła Kasa w roku sprawozdawczym propagandzie idei oszczędzania, posługując się różnemi środkami propagandowemi jak prasa, ulotki, kalendarzyki, przyznawanie nagród pieniężnych w drodze losowania oraz urządzenie „Dnia Oszczędności". Na cele te wyasygnowano w okresie sprawozdawczym pokaźną sumę 12.864,57 zł; że propaganda, systematycznie prowadzona, trafiła na podatny grunt i iż przyczyniła się do pogłębienia zaufania do tej instytucji wśród szerokich warstw społeczeństwa, świadczy o tem dalszy przyrost wkładów oszczędnościowych, jaki po jednorocznej przerwie można zauważyć w wysokości 685.364,73 zł.

Stan wkładów oszczędnościowych wynosi na 33.721 książeczkach 27.339.991,67 zł., w czem mieści się suma wkładów złotowych 26.863.657.13 zł. na 33.420 książeczkach i suma wkładów dolarowych 83.421.11 dol. am. na 301 książeczkach.

Jako rzecz charakterystyczną podnieść wypada przyrost wkładów złotowych o 1.981.380,61 zł. i równoczesny spadek wkładów dolarowych o 115.161,57 dol. am.

Przeciętna kwota jednego wkładu po wyłączeniu wkładów instytucyj publiczno-prawnych w wysokości 8.991.478,06 zł. wynosi:

a) w złotych 535,—;

b) w dol. am. 277,—.

W ciągu roku sprawozdawczego dokonano 59.089 operacyj w dziale wkładów, co daje przeciętnie 197 operacyj dziennie.

Stopa procentowa stosowana przy wkładach wahała się w granicach:

a) przy wkładach złotowych od 3½% do 7½%;

b) przy wkładach dolarowych od 2½% do 3%.

Wkłady na rachunkach czekowych wynoszą na dzień 31 grudnia 1933 r. na 124 kontach 1.250.551.41 zł. i zmniejszyły się w porównaniu z rokiem poprzednim o sumę 407.582.79 zł.

Przechodząc do działu kredytowego Kasy stwierdzić można, że działalność kredytowa była stosunkowo ograniczona. Konieczność posiadania większych zapasów gotówki z jednej strony, a ogólny spadek siły płatniczej społeczeństwa z drugiej strony, wymagały ze strony władz Kasy bardzo ostrożnej polityki kredytowej. Skasowano przedewszystkiem pożyczki, niesłużące celom gospodarczym, natomiast zaspakajano w miarę możności potrzeby kredytowe na cele gospodarcze, przyznając zarazem najdogodniejsze warunki spłaty i ulgi w odsetkach. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że udzielono po dłuższej przerwie pożyczek hipotecznych na cele budowlane, wprawdzie jeszcze w małej ilości, bo w sumie 180.000,— zł. Dążenia władz Kasy idą jednak w tym kierunku, by przez dalsze uplynnienie zamrożonych kapitałów przyjść z pomocą finansową tutejszemu społeczeństwu i umożliwić budowę dalszych domów mieszkalnych.

Stan pożyczek hipotecznych na dzień 31 grudnia 1933 r. wynosi 19.004.817,99 zł. i jest mniejszy w porównaniu z rokiem poprzednim o 2.858.589,30 zł.

Wypłacalność dłużników hipotecznych nie notuje poprawy, to też w kilkunastu wypadkach władze Kasy zmuszone były skorzystać z przysługującego im z warunków skryptu dłużnego prawa i objąć administrację nieruchomości opieszałych dłużników w własny zarząd, aby w ten sposób dojść do pretensyj z tytułu odsetek i spłaty kapitału. Natomiast tam, gdzie sytuacja finansowa dłużnika przedstawiała się beznadziejnie, przeprowadzono przetarg przymusowy, nabywając tą drogą 10 dalszych nieruchomości na własność, tak że ilość nieruchomości stanowiących własność Kasy podwyższyła się na 16.

W dziale kredytów wekslowych stwierdzić należy poważniejszy spadek portfelu wekslowego w porównaniu z rokiem poprzednim i to o sumę 608 636.60 zł. Spadek ten tłumaczy się ograniczoną działalnością w tym dziale kredytów głównie z powodu słabej podaży materjału wartościowego. Wogóle materjał wekslowy przedstawiony do dyskontu poddany został ścisłej selekcji pod względem pewności oraz zdatności do redyskontu. Weksle nie odpowiadające tym wymogom odrzucono bezwzględnie. W okresie sprawozdawczym zdyskontowano 6118 sztuk weksli na ogólną sumę 3.453.205,93 zł. Stan portfelu wekslowego na dzień 31 grudnia 1933 r. wynosi 2.020.107,22 zł., z czego przypada na weksle protestowane 1.244.129,81 zł.

Kredyty udzielone w rachunku otwartym wykazują w dniu 31 grudnia 1933 r. na 151 kontach sumę 2.902.639,03 zł. i zmniejszyły się w porównaniu z rokiem poprzednim o 311.532,04 złotych. W rachunku tym mieszczą się również kredyty udzielone instytucjom publiczno-prawnym w wysokości 1.340.880,— zł.

Stan kredytów udzielonych na zastaw papierów wartościowych i innych wartości utrzymał się mniejwięcej na poziomie zeszłorocznym i wynosi w dniu 31 grudnia 1933 roku na 67 kontach 81.473,07 zł. wobec 82.283,44 zł. w roku poprzednim.

Stan finansowy Kasy poprawił się znacznie w porównaniu z rokiem ubiegłym, dowodzi o tem wymownie fakt wyrównania zadłużeń w Banku Polskim i Banku Gospodarstwa Krajowego, wynoszących jeszcze w r. poprzednim pokaźną sumę 2.123.931,67 złotych.

Poza dopływem kapitałów prywatnych Kasa korzystała również z kredytów redyskontowych w Banku Polskim i Banku Gospodarstwa Krajowego. Całoroczny obrót redyskontowanych weksli w okresie sprawozdawczym wynosił 938.519,10 zł.

Koszta handlowe za rok 1933 wykazują sumę 294.559,21 zł., czyli 1,03% kapitału wkładkowego, z czego przypada:

a) na wydatki osobowe złotych 200.044,82 czyli 0,7%.

b) na wydatki rzeczowe złotych 94.514,39, czyli 0,33%.

Całoroczny ogólny obrót Kasy wyniósł:

a) w złotych 209.701.543,90 (w roku poprzednim 237.939.688,42),

b) w dol. am. 661.199,70 (w roku poprzednim 1.264.259,10).

Bilans za rok 1933 zamyka się sumą 31.896.037,21 zł. wobec 38.255.502,18 zł. w roku poprzednim.

Czysty zysk za rok obrachunkowy wynosi 198.995,90 zł.

V-lecie K. K. O.

powiatu Warszawskiego

Założona przed pięciu laty, jako Instytucja o cechach użyteczności publicznej (vide Dekret p. Prezydenta Rzplitej z dn. 13.IV.1927 r.), Komunalna Kasa Oszczędności (K. K. O.) pow. Warszawskiego osiągnęła — pomimo panującego kryzysu — pokaźne wyniki swej działalności.

O rozwoju tym świadczy cyfrowo wzrost wkładów i lokat oraz liczba wkładców:

	zł.	wkładców
1/I 1929 r.	229.630	360
„ 1930 „	2.111.367	1.763
„ 1931 „	7.409.697	5.966
„ 1932 „	10.990.673	16.013
„ 1933 „	13 280.271	20.309
„ 1934 „	16.531.599	23.928

Kwota %%-ów wypłacona wkładcom względnie im dopisana do lokat za okres 5-letni przekracza sumę zł. 3.300.000.

Suma obrotów rocznych K. K. O. przewyższa 90 miljonów zł. Rozciągając działalność na teren podstołeczny (5 miast i 26 gmin podstołecznych, stanowiących zarazem Związek Poręczający tej Instytucji), udziela K. K. O. stałej pomocy kredytowej mieszkańcom osiedli podstołecznych.

Rozwój rzemiosł, popieranie nieodzownych inwestycyj w gospodarstwach drobnych, zakładanie sadów i zakup krów mlecznych, wreszcie budowa i rozbudowa wsi i letnisk — znalazły ze strony K. K. O. gorliwego orędownika. Rozmiar akcji kredytowej K. K. O. w okresie ubiegłego pięciolecia ilustruje fakt udzielenia 20.965 osobom pożyczek (zabezpieczonych materjalnie), na ogólną kwotę zł. 40.123 261 (z saldem na 1.I b. r. zł. 13.642.390.89).

Rozbudowa osiedli i udostępnienie wogóle ludności taniego a bezpośredniego kredytu z K. K. O. łagodziły tą drogą kryzys gospodarczy, gdy się zważy tylko, że na cele budowlane wydała w tym okresie K. K. O. kwotę zgórą 8.000.000 zł. pożyczek.

Ugruntowany rozwój K. K. O. przy licznym zespole obsługiwanej codziennie klijenteli (ponad pół tysiąca osób) stwarzał konieczność posiadania siedziby własnej. Cel ten osiągnięto przez nabycie w połowie roku ub. gmachu po likwidującym się Banku Przemysłowym (przy ul. Zgoda Nr. 7 róg ul. Złotej) wraz z całkowitem urządzeniem i skarbcami.

Za sprawdzian zaufania, jakiem darzy społeczeństwo nowopowstałą Instytucję użyteczności publicznej, służyć może fakt znacznego (24,5%) przyrostu wkładów i lokat za ubiegły rok operacyjny.

Fuzja Modrzejowskich Zakładów Górniczo-Hutniczych

z Towarzystwem Zakładów Metalowych B. Hantke w Warszawie

Kryzys gospodarczy w kraju i ciężkie położenie przemysłu stwarza konieczność przystosowywania się do zmienionych warunków gospodarczych.

Cały szereg poważnych przedsiębiorstw zrozumiał, że liczyc na krótką metę już dłużej nie wolno.

Brak zamówień z okresu przejściowego wszedł w okres chroniczny, a ciasnota na rynku kredytowym staje się coraz ostrzejsza. To też coraz częściej jesteśmy świadkami przegrupowań w przemyśle, wywołanych koniecznością zaprowadzenia oszczędności w administrowaniu jednostkami przemysłowemi, połączenia pokrewnych produkcji.

W dniu 22 lutego r. b. Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze jako Spółka przejmująca połączyły się z istniejącemi od 1882 roku Zakładami Metalowemi B. Hantke, Spółką Akcyjną.

W ten sposób majątek Modrzejowskich Zakładów powiększył się o hutę Częstochowa, Warszawską Fabrykę i Kopalnie Rudy w Konopiskach.

Po połączeniu się tych dwóch poważnych przedsiębiorstw — nowa firma „Modrzejów - Hantke, Zjednoczone Zakłady Górniczo-Hutnicze" będzie jedną z najpoważniejszych placówek ciężkiego przemysłu metalurgicznego w kraju.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że Zakłady Modrzejowskie pracują wyjątkowo jako zakłady czysto polskie bez ingerencji kapitału zagranicznego.

Połączonej, a więc wzmocnionej placówce krajowej należy życzyć dalszego rozwoju.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

WARSZAWA.

(23.II. — 1.III.)

Okres sprawozdawczy zbiegł się z końcem ubiegłego i początkiem bieżącego miesiąca, co nie mogło sprzyjać rozwojowi operacyj giełdowych, które też skurczyły się. Strony często zajmowały stanowisko wyczekujące, w większe bowiem operacje się nie angażowały. Pod koniec okresu usposobienie było spokojne i zauważyć się dawały pewne oznaki poprawy w dziedzinie papierów wartościowych, głównie zaś procentowych.

Na rynku prywatnym zainteresowanie dla banknotów dolarowych oraz monet złotych nie było zbyt duże.

Na rynku dewizowym obroty dewizami zagranicznemi nie były duże. Bardzo często Bank Polski nie miał potrzeby pokrywać całkowitego zapotrzebowania, gdyż wyręczały go inne banki.

Tendencję cechowała niejednolitość, dewizy belgijskie, gdańskie i holenderskie utrzymały się na poziomie z końca okresu poprzedniego. Dewizy amerykańskie, angielskie i włoskie były słabsze. Te ostatnie wykazywały większe wahania kursowe. Wreszcie Paryż, Praga i Zurich osiągnęły ceny nieco wyższe. Dewizy skandynawskie (Kopenhaga, Oslo i Sztokholm), wskutek zniżki Londynu, odpowiednio zniżkowały.

Na rynku pożyczek państwowych usposobienie naogół było lepsze. Wskutek ciągnienia, odbytego 1 b. m., Dolarówkę ofiarowywano po cenach nieco obniżonych, co jest objawem zupełnie naturalnym. Z pożyczek dolarowych większem zainteresowaniem cieszyła się 6% Poż. Dolarowa, osiągając pewną nadwyżkę kursową. 7% Poż. Stabilizacyjna przy tendencji zmiennej, w końcu lekko zwyżkowała.

Prywatne papiery lokacyjne początkowo były słabsze, w końcu zaś poprawiły się. Lwia część obrotów ogólnych przypada na listy zastawne towarzystw warszawskich, natomiast prowincjonalnemi mało się interesowano. Obligacje magistrackie były słabsze. W końcu okresu część strat kursowych odzyskały.

Na rynku akcyjnym tendencja była przeważnie mocniejsza, lecz dla akcyj przedsiębiorstw przemysłowych, natomiast nieco niżej się normowały kursy akcyj Banku Polskiego, zwłaszcza pod sam koniec okresu. W dalszym ciągu dużem zainteresowaniem cieszyły się akcje Modrzejowskie.

W obrotach nieurzędowych zawierano następujące tranzakcje: 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) po 80.25 — 81, 7% Poż. Śląską po 61.50—62, 7% Poż. m. st. Warszawy po 60 — 60.50, 5% Rentę Ziemską po 58—56—57.50, 3% Rentę Ziemską: odcinki po zł. 5.000: 66—68, po zł. 1.000: 73—75.50—73, po zł. 500: 87—85, po zł. 100: 90—92—90, 6% Bony m. st. Warszawy I em. — 78—76 —77; II em. — 72—70, 4½% L. Z. Wileńskiego Banku Ziemskiego 41. Akcje: Nobel (nom. wart. 100) 3.25 (sprzedaż przymusowa), Zawiercie — 1.25 (sprzedaż przymusowa), Siła i Światło 19, Żyrardów 23.

Dewizy: Belgja 123.82 — 123.80, Gdańsk 173.05, Holandja 357.40 — 357.10, Kopenhaga 120.55, Londyn 27.08—26.93—26.94, Nowy Jork 5.32½—5.31¾, Kabel 5.33½—5.31—5.32, Oslo 136.15—135.50, Paryż 34.94—34.93½—34.94, Praga 21.98—22, Sztokholm 139.75 — 139.10, Szwajcarja 171.41—171.50, Włochy 46.45—45.40—46.20—45.55.

Obroty międzybankowe: Berlin 210.70—210.40.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 41.75, 4% Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka) 53.75—52.25—54 (w dniu 1 b.m. nie notowano), 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 108.25 — 107.25 (serje 112.50—111.50—112), 5% Poż. Konwersyjna 57.75—56.75 —58, 5% Konw. Poż. Kolejowa 55.25 — 54.25 — 54.75, 6% Poż. Dolarowa 68.50—67.75—69, 7% Poż. Stabilizacyjna 57.75—56.50 —57.75 (odcinki po dol. 500: 58.38—57.50—58), 7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego oraz 7% L. Z. i Oblig. Komunal. Banku Gosp. Krajowego 83.25, 8% L. Z. P. B. R. oraz L. Z. i Oblig. Komunal. B. G. K. 94, 8% Oblig. Budowlane B. G. K. 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% L. Z. Tow. Kred. Przem. Polsk. 69.50, 4½% L. Z. Ziemskie 52.75—51.50 — 52.25, 7% L. Z. Ziemskie (dolarowe) 41.88—41.50—42, 5% L. Z. m. Warszawy 64.75, 8% L. Z. m. Warszawy 54.50—52.88—53.88, 5% L. Z. m. Kalisza z 1933 r. 47, 5% L. Z. m. Kielc z 1933 r. 47, 8% L. Z. m. Łodzi 48.75—48.50—49, 5% L. Z. m. Siedlec z 1933 r. 40—39—40, 6% Oblig. m. Warszawy: VI poż. 49, VIII i IX poż. 48.75—46.50—47.75.

Akcje: Bank Polski 86.50 — 84.50—84.75, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 17—16.25—16.75, Lilpop 11.20—11.50, Modrzejów 3.75—3.60—3.90, Starachowice 10.40 —10.65—10.60, Norblin 23, Haberbusch 37.25.

Rynek prywatny: Banknoty: dolarowe 5.32½—5.30—5.30¾, sowieckie 105—102½, niemieckie 209.50—209.20—209.30, austrjackie 97.50—97, Czechosłowackie 20.80—20.60—20.65, angielskie 27.05—27, francuskie 34.92½ — 34.93½.

Monety: rubel złoty 4.70 — 4.73½—4.72, dolar złoty 9.02½—9.01½.

GIEŁDY ZAMIEJSCOWE.

(22.II. — 28.II.)

ŁÓDŹ.

Londyn (z 22/II) 27.15, banknoty dolarowe 5.29—5.30 (w żądaniu), 3% Poż. Budowl. 41.75, Dolarówka 53.50, 7% Poż. Stabilizacyjna 57.50.

KRAKÓW.

(do 27.II).

3% Prem. Poż. Budowlana 41.50, 5% Poż. Konwersyjna 56 —57.75—58 (w żądaniu), akcje Banku Polskiego 86 (z 23/II).

POZNAŃ.

Dolarówka 53.50, Listy Zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolar. serji K. z 1933 roku 53 — 48.50 (w płaceniu), 4½% dolar. serji K. z 1933 r. w złocie 43.50—44.

Giełda zbożowo-towarowa w Warszawie

OSTATNIE NOTOWANIA

Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych.

Żyto jednolite 700 g/l od 14.25 do 14.75. Żyto zbierane 687 g/l —.—. Pszenica jara czerwona 775 g/l 21.50—22.—Pszenica jednolita 748 g/l 21.—21.50. Pszenica zbierana 737 g/l 20.50—21. Owies jednolity 468 g/l 12.— 12.50. Owies zbierany 438 g/l 11.50 — 12.—. Jęczmień kaszany 632 g/l 13.75 — 14.25. Jęczmień browarny 684 g/l bez obr. 15.50 — 16.00. Groch polny z workiem 20.00 — 22.00. Groch Victoria z workiem 28.— 32.—. Wyka 12.75 — 13.25. Peluszka 12.75 — 13.25. Seradela podw. czyszczona 9.50—10.50. Łubin niebieski 7.50 — 8.—. Rzepak zimowy 46.00—49.00. Rzepik zimowy 49.00—51.00. Rzepik letni 49.00—51.00. Siemie lniane basis 90% 43.00—44.00. Koniczyna czerwona sur. bez kanianki 150.00—190.00. Koniczyna czerwona bez kan. o czyst. 97% 210.00—235.00. Koniczyna biała surowa 60.00—70.00. Koniczyna biała bez kanianki o czyst. 97% 80.00—100.00. Ziemniaki fabryczne 4.00—4.25. Mak niebieski z workiem 45. — — 50.—. Mąka pszenna gat. pierwszy — 45% Luks. 34.00 — 38.00. Mąka pszenna gat. pierwszy — 65% 30.00—34.00. Mąka pszenna gat. drugi 20% po Luks. 25.00—30.00. Mąka pszenna gat. trzeci „Poślednia“ 17.00—23.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 55%“ 24.00—25.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 65%“ 23.00 — 24.00. Mąka „żytnia II gat.“ 17.— — 18.—. Mąka „żytnia razowa“ 18.— — 19.—. Mąka „żytnia poślednia“ 12.00—13.00. Otręby pszenne szałe z przem. stand. 12.— — 12.50. Otręby pszenne średn. z przem. stand. 11.— — 11.50. Otręby żytnie z przem. standart. 8.50—9.00. Kuchy lniane 17.00—17.50. Kuchy rzepakowe 13.— — 13.50. Kuchy słonecznikowe 42—44% 14.— — 14.50. Śruta sojowa 45% z workiem 20.00—20.50.

Biuletyn Izby przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Wyszedł z druku Nr. 1 Biuletynu Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie za miesiąc styczeń r. b. Na treść zeszytu tego składają się: artykuł wstępny, oświetlający aktualne zagadnienia zorganizowania zbytu płodów rolnych, zarys sytuacji gospodarczej okręgu Izby Warszawskiej w styczniu, sprawozdanie z działalności Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i Izby Warszawskiej, wreszcie dział aktualnych informacyj gospodarczych oraz kronika bibliograficzna.

Nieznaczny wzrost konsumcji w r. ub.

Konsumcja poszczególnych grup artykułów przedstawiała się w r. ub. niejednolicie. Zbyt artykułów inwestycyjnych naogół wzrósł w stosunku do r. 1932. Widać to w artykułach hutniczych, a zwłaszcza w budowlanych, pozatem częściowo w artykułach metalowych, oraz instalacyjnych i pomocniczych, jak maszyny i t. p. W artykułach bezpośredniego spożycia mamy tendencję niejednolitą, choć nie notuje się już w r. ub. poważniejszego spadku. Zwraca uwagę zwiększenie się zbytu takich artykułów inwestycyjno - domowych, jak naczynia fajansowe, porcelanowe, oraz blaszane emaljowane. W zakresie artykułów dla produkcji rolnej, a przedewszystkiem nawozów sztucznych występuje w r. ub. dalszy spadek zbytu, choć np. zbyt soli potasowych wykazuje wzrost.

Zbyt surowców i artykułów pomocniczych dla produkcji przemysłowej oraz artykułów służących dla celów napędowych czyli towarów, których konsumcja ilustruje stopień uruchomienia działalności produkcyjnej występuje w r. ub. w ogromnej większości wypadków tendencja zwyżkowa np. w odniesieniu do takich artykułów, jak złom, koks, barwniki i chemikalja, przędza, oleje, skóry i t. p.

ZASTRZEŻONE PAPIERY

WZBONIENIE WYPŁAT.

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronił wypłat oraz dokonywania tranzakcyj: **5% Państw. Poż. Konwersyjną z 1924 roku.**

Zł. 2.000.— Nr. 4202403, **zł. 50.**— Nr. 261964, **zł. 10.**— Nr. 747759 3573569—72, **świad. ułamk. po zł. 3.**— Nr. 278721—22 335196—97.

6% Poż. Dolarową.

Dol. 50.— Nr. 187896.

Termin zgłoszenia sprzeciwu do 27.II.1936 roku.

Ogłoszenie Banku Polskiego.

Bank Polski unieważnia akcję Banku Polskiego Nr. 215679.

(Mon. Pol. Nr. 42 i 47 z 21 i 27.II. 1934 roku).

Odwołanie.

Urząd Śledczy odwołuje zastrzeżenie, dotyczące Nr. 883694 4% Prem. Poż. Dolarowej, który winien być 833694.

Zastrzeżone papiery przez U. Śl. 4% Prem. Poż. Dolarowa serji III

Nr. Nr. 671190 744857 744875 744929 802471-2 900830 903689 -92 1044603-5 1456308 1456325 1456693.

3% Prem. Poż. Budowlana

Nr.Nr. 440697 628029.

Odwołanie.

Urząd Śledczy odwołuje zastrzenie, dotyczące

4% Prem. Poż. Dolarowej ser. III

Nr. 1138314.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Losowanie z dnia 1 marca 1934 r. Nr.Nr. 8058 9402 19596 25836 27270 32465 34424.

Wylosowano siedem numerów Bonów dla każdej z 10 seryj wygranych, łącznie więc 70 sztuk.

Wypłata natychmiastowa po zł. 100 na każdy Bon.

4% Prem. Pożyczka Dolarowa serja III

Losowanie z dnia 1 marca 1934

Wygrane:

Na dol. 40.000 Nr. 206138.

Na dol. 8.000 Nr. 1006068.

Po dol. 3.000 Nr.Nr. 376493 583004 1498847.

Po dol. 1.000 Nr. 200099 453866 563369 1404669 1428582.

Po dol. 500 Nr.Nr. 7118 291602 434092 442032 454777 545479 974163 1016013 1112688 1114183

Po dol. 100 Nr.Nr. 5118 49458 52212 60197 64185 67120 119114 162036 175573 212906 219950 234232 238078 248521 264311 264662 273906 284616 311940 327691 368731 393020 415689 420272 422337 476912 483912 516335 538063 563219 563516 588637 594179 654089 664220 693216 714770 730940 745599 749398 782236 790281 801388 809459 812696 822555 865457 875690 926341 949590 958329 967284 967919 1010280 1054707 1063384 1094499 1101571 1112820 1116406 1125646 1138833 1154133 1154786 1175242 1203332 1224536 1225216 1248212 1276790 1280122 1285080 1301168 1309878 1371748 1394784 1407084 1438061 1485674 1488403.

Wypłata natychmiastowa.

Premjowa Pożyczka Włoska Czerwonego Krzyża z 1885 r. po lir. 25

Losowania z dn. 1 lutego 1934 r.

Amortyzacja :

Serje : Nr. 53 91 126 152 253 315 429 587 623 639 645 771 783 839 1113 1525 1696 1723 1729 1831 1837 1986 2221 2237 2308 2350 2426 2443 2789 2831 2892 3072 3103 3208 3660 3671 3708 3749 3752 3761 3917 3988 4097 4329 4506 4592 4692 4804 4930 5036 5123 5162 5350 5484 5542 5784 5817 5873 6034 6036 6125 6264 6270 6379 6543 6645 6739 6813 6819 6956 7059 7098 7305 7370 7419 7606 7904 7949 7995 8056 8085 8217 8248 8274 8439 8443 8509 8949 9065 9117 9178 9276 9315 9352 9407 9523 9693 9987 10196 10229 10285 10364 10633 10825 11019 11073 11146 11278 11432 11552 11555 11631 11831 11878.

Wypłata po lir. 45.

Wygrane :

Lir. 15.000.— Ser. 2721 Nr. 16.

Lir. 2.000.— Ser. 8959 Nr. 15.

Lir. 1.000.— Ser. 9120 Nr. 2.

Lir. 500.— Ser. 1991 Nr. 25.

Po lir. 50.— Ser. 798 Nr. 33, Ser. 2353 Nr. 2, Ser. 3239 Nr. 40, Ser. 4309 Nr. 13, Ser. 4453 Nr. 32, Ser. 5168 Nr. 29, Ser. 5578 Nr. 23, Ser. 6555 Nr. 50, Ser. 9903 Nr. 49, Ser. 10134 Nr. 45.

Wypłata od 9 lutego 1934 r.

Serbska Pożyczka z 1888 r. (Tabaczna)

Losowanie z dnia 15 stycznia 1934 roku.

Amortyzacja:

Serje: 55 81 312 420 446 917 947 1123 1244 1446 1684 1784 2084 2121 2195 2525 2593 2684 2778 3459 3765 3897 3906 3924 3986 4338 4347 4506 4627 4644 5082 5378 5423 5490 5607 5726 6271 6283 6513 6704 6727 6764 6805 7025 7028 7129 7506 7673 7712 7784 7837 7838 7930 8115 8157 8317 8429 8750 8852 9313 9335 9402 9482 9546 9564 9567 9680 9784 9879 9902.

Każda serja zawiera 100 pożyczek. Za każdą pożyczkę, wylosowaną do amortyzacji, wypłaca się po 18 dinarów.

Wygrane:

Na din. 100.000.— Ser. 5618 Nr. 57.

Na din. 2.000.— Ser. 9627 Nr. 98.

Po din. 500.— Ser. 517 Nr. 5. Ser. 7208 Nr. 49.

Po din. 100.— Ser. 222 Nr. 70, Ser. 1154 Nr. 96, Ser. 2668 Nr. 79, Ser. 2973 Nr. 25, Ser. 3157 Nr. 73, Ser. 4177 Nr. 42, Ser. 6110 Nr. 1, Ser. 8206 Nr. 77, Ser. 9079 Nr. 88, Ser. 9411 Nr. 80.

Po din. 50.— Ser. 974 Nr. 13, Ser. 1067 Nr. 68, Ser. 1148 Nr. 97, Ser. 1653 Nr. 84, Ser. 2541 Nr. 7, Ser. 3514 Nr. 36, Ser. 3529 Nr. 75, Ser. 4213 Nr. 59, Ser. 4599 Nr. 52, Ser. 4605 Nr. 58, Ser. 4730 Nr. 26, Ser. 5314 Nr. 32, Ser. 5642 Nr. 40. Ser. 6448 Nr. 69, Ser. 6473 Nr. 48, Ser. 6742 Nr. 3, Ser. 6856 Nr. 21, Ser. 7965 Nr. 67, Ser. 8982 Nr. 24, Ser. 9135 Nr. 94.

Wypłata od 15 lutego 1934 r.

Niema kredytu przy sprzedaży komisowej.

Warszawska Izba Przemysłowo-Handlowa ustaliła zwyczaj handlowy, iż przy sprzedaży komisowej komisant, w braku odmiennego umownego postanowienia, nie może udzielać kredytu nabywcy towaru komisowego.

Odpowiedzi Redakcji

WP. **Sztumerowi** w miejscu. Z podanych numerów Nr. 10613/3 został wylosowany do amortyzacji w jednem z ciągnień poprzednich. Drugi — niewylosowany i nic nie wygrał.

WP. **Konowi** w miejscu. Niewylosowana i nic nie wygrała.

WP. **Dobrowolskiemu** w miejscu. Tabeli nie posiadamy.

Terminarz akcjonarjusza

10 marca.

Lesienicka Fabryka drożdży prasowanych i spirytusu, S. A. we Lwowie — o godz. 11-ej w cali konferencyjnej Banku Dyskontowego Warszawskiego, Oddział we Lwowie przy ul. 3-go Maja 14.

12 marca.

Stocznia Gdyńska, S. A. w Gdyni — o godz. 13-ej w biurze Stoczni w Gdyni.

14 marca.

S. A. „Miodosytnia i Przemysł Miodowo-Pszczelniczy K. Mieszkowski“ — o godz. 19-ej w lokalu Spółki przy ul. Sandomierskiej 13 w Warszawie.

Fabryka Mydeł i Perfum „Warszawskie Laboratorjum Chemiczne, S. A. — o godz. 17-ej w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie przy ul. Złotej 61.

15 marca.

S. A. Warszawskie Fabryki Śrub i Drutu J. Wolanowski — o godz. 13-ej w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Glinianej 5.

Kolej Żelazna Lwów—Bełżec, S. A. w likwidacji — nadzwyczajne — o godz. 12-ej w lokalu Powszechnego Banku Kredytowego we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej 5—7.

16 marca.

Juljusz Meinl, Import Kawy i Herbaty, S. A. — o godz. 11-ej w biurze firmy w Warszawie przy ul. Brylowskiej 22/24.

Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, S. A. — o godz. 15-ej w kancelarji notarjusza Walerego Romana, ul. Kapucyńska 6 w Warszawie.

„Persil“ Polska Spółka Akcyjna Bydgoszcz w Bydgoszczy — o godz. 17.30 w siedzibie Spółki w Bydgoszczy przy ul. Gdańskiej Nr. 46.

17 marca.

Przetwórnia Olejów Roślinnych S. A. w Radomiu — o godz. 15-ej w lokalu Spółki w Radomiu przy ul. Piłsudskiego 4.

Sp. Akc. „Pollux“ — Fabryka Żarówek we Lwowie — o godz. 18-ej w lokalu fabryki przy ul. Lwowskich Dzieci 56.

20 marca.

Sp. Akc. Zachodniopolska Hurtownia Rur w Poznaniu — o godzinie 18.30 w lokalu Spółki przy ul. Św. Marcina 21.

Polskie Towarzystwo Handlowe S. A. w Krakowie — o godz. 12-ej w sali Konferencyjnej Spółki w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 3 (Hotel Saski).

21 marca.

Kolej Lokalna Drohobycz — Truskawiec S. A. — o godzinie 11-ej w lokalu biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie ul. Jagiellońska 1 II p.

„Esge“, Sp. Akc. Gruntowa i Budowlana w Krakowie — o godzinie 18-ej w lokalu Spółki w Krakowie, ul. Kochanowskiego 2.

Warszawskie Tow. „Motor, S. A. Zakł. Chemiczno-Farmaceut.“ — o godz. 19-ej przy ul. Marszałkowskiej 23.

Drukarnia „Lech“, S. A. w Gnieźnie — o godz. 17-ej w lokalu własnym w Gnieźnie przy ul. Chrobrego 2.

22 marca.

Sp. Akc. Warszawska Fabryka Biszkoptów Stanisław Fuchs — o godz. 17-ej w lokalu fabrycznym Nowolipie 80.

Zakłady Graficzne „Drukarnia Polska“ Sp. Akc. — o godz. 17-ej w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Szpitalnej 12.

Przemysł Włókienniczy „Karol Steinert S. A. — o godz. 16-ej w biurze Zarządu w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 276.

Spółka Akcyjna „Polska Nafta“ w Warszawie — o godz. 11-ej w kancelarji notarjusza Juljana Siennickiego w Warszawie przy ul. Kapucyńskiej 6.

S. A. Łódzka Huta Szklana „Geha“ — o godz. 17-ej w siedzibie Spółki w Łodzi ul. Nowa 18/20.

23 marca.

„Krajowa Hurtownia Herbaty“ dawniej T-wo M. Szumilin, S. A. — o godz. 18-ej w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Miodowej 25.

24 marca.

Bank Towarzystw Spółdzielczych, S. A. — o godz. 17-ej w lokalu Banku przy ul. Jasnej 1 w Warszawie.

Tow. Akc. Kolei Lokalnej Twarda — Góra — Nowe, pow. Świecie — o godz. 14-ej w Nowem, w biurze Zarządu Kolei.

25 marca.

Zakłady Przemysłowo - Budowlane „Dźwignia“ S. A. w Sosnowcu — o godz. 16-ej w lokalu przy ul. Swobodnej 3 w Sosnowcu.

Spółka Akcyjna dla Eksploatacji Letnisk „Zamek Pieskowa Skała“ — o godz. 17-ej w lokalu Zarządu w Warszawie przy ul. Emilji Plater 35/5.

26 marca.

Spółka Akcyjna dla budowy mieszkań w Bielsku — o godz. 17.30 w biurach Izby Handlowej i Przemysłowej w Bielsku przy ul. Piłsudskiego 4.

Kolej Lokalna Borki Wielkie—Grzymałów S. A. w likwidacji — o godz. 10-ej w lokalu biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej 1 II p.

27 marca.

„Pebeco“ Polskie Wyroby Beiersdorfa, Sp. Akc. w Poznaniu — o godz. 18-ej w biurze notarjusza D-ra Jeszke'go w Poznaniu, Pl. Wolności 13.

Osada, Sp. Akc. Budowy Domów w Gnieźnie — o godz. 17-ej w lokalu Hotelu Centralnego w Gnieźnie ul. Mieczysława 7.

28 marca.

Radomskie Tow. Elektryczne S. A. — o godz. 11.30 w lokalu Nr. 6 przy ul. Czackiego 8 w Warszawie.

Powszechny Bank Depozytowy, S. A. w Warszawie — o godz. 12-ej przy ul. Długiej 48.

REDAKCJA I DZIAŁ OGŁOSZEŃ: ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w Domu Bankowym Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedynczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; ⅛ strony zł. 150.—

Redaktor: Maksymiljan Polikier Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich Wydawca: Helena Polikierowa